ATLETISM

Atletismul american

O privire generală asupra atletismului mondial

O anchetă asupra situației atletismului în diferite țări, este un subiect destul de interesant și credem că va preocupa într'o largă măsură pe cei ce urmăresc mișcarea atletică.

Ne-am propus ca începând din numărul de față să aruncăm o scurtă privire, asupra mișcării atletice în diferite țări.

Rând pe rând, ne vom acopa de atletismul american, german, suedez, italian, etc. de-o așa manieră, în cât cititorii să fie orientați asupra fiecărei națiuni.

Incercare destul de grea, dacă vom ține seamă că expunerile noastre nu vor fi ajutate nici de tabele, nici de clasamente, ci ne vom mărgini la o examinare a situației generale a ateletismului din fiecare țară, bazați pe rezultatele obținute până în prezent de atleții respectivi.

Vom începe ancheta cu o privire asupra atletismului american.

Ultimele jocuri olympice, nu au adăugat nimica ideii pe care ne-o făcusem asupra atletismului american.

Ca în toate lucrurile, Statele-Unite procedează în sport, printr'o producție în serie, ajutați de altfel de Universități care pun atletismul pe un plan echivalent cu oricare altă materie de studiu.

Esențialul atletismului american este universitatea. Se cunoaște imensul avantaj pe care-l are propagarea sportului într'o massă sănătoasă și mereu reînoită și controlul antrenamentului în fiecare zi cu minuțiozitate și preciziune.

Cu toate acestea, ne-am grăbi dacă am admite „a priori" superioritatea metodelor technice americane.

De altfel, metodele tind spre o perfecțiune unică, așa cum tind și diverseie atletisme, cu mai multă sau mai puțină viteză, spre o valoare indentică.

Antrenorii americani au fost deseori criticați.

Misiunea lor nu este însă totdeauna dintre cele mai ușoare.

Competițiunile prea grele, căci locurile sunt scumpe și campionii numeroși, sunt fatale unora, dispăruți mai de grabă decât ar fi de așteptat.

Trebue să constatăm dela început superioritatea oamenilor de Vest-Sud, asupra celor de Nord-Est. Climatul atât de propice al Californiei, țara recordurilor, este argumentul esențial, poate pentrucă lupta pentru viață pare a fi mai ușoară acolo pe marginea Pacificului, decât aiurea.

La motivele pe care le-am expus, mai trebue să adăogăm, pentru a explica superioritatea americană, valoarea pistelor puse la dispoziția atleților și de care noi cei din bătrâna Europa, habar n'avem.

La Los-Angeles, americanii au afirmat o superioritate zdrobitoare în distanțele scurte cu: Metcalfe, Tolan, Carr și Eastmann. Dar, cei din noul continent dispun și de alți specialiști mult superiori mediei celor mai buni europeni și echipele lor victorioase în cele două ștafete ne-au dovedit pe deplin acest lucru.

In demifond, au fost mai puțin strălucitori. Au decepționat atât la 800, cât și 1500 metri. Cauza o vom găsi în bună parte, într'un supra antrenament, căci un Genugg valorează realmente mai mult decât pe pista dela Los-Angeles.

Dar, după cum spun englezii, «nu se aleargă în fiecare săptămână timp de o lună 800 m. în 1'52" și 1500 m. în3'53", fără ca apoi să nu tragi consecințele".

In demi-foudul lung — specialitate nebăgată în seamă — americanii nu aveau nimic de așteptat Sigur R. A. Thill, miller specializat le-a adus aminte de cursele de lungă durată.

„Hurdlerii" americani au dovedit toată valoarea lor, care de altfel o și bănuiam cu toții. In concursuri ei au cucerit jumătate din titluri. In fiecare din specialități au găsit însă adversari de talia lor.

Și, în concluzie, vom spune că apleiadă de sprinteri cu adevărat extraordinari, dar cari vor trebui să fie văzuți la lucru și în afară de granițele Californiei pentru a fi mai bine judecați.

Restul, tot restul, nu ne-a surprins prea mult. Sunt fără îndoială elemente de mare valoare internațională, dar credem că dacă jocurile olympice ar fi avut loc în Europa, atleții din cealaltă parte a Atlanticului nu ne-ar mai fi surprins atât de mult.

Camor

HOCKEY PE GHIAȚA

Campionatul mondial s'a terminat

(CONTINUAREA DIN PAG. I-a)

CANADA (reprezentată de Toronto Nacional): Geddes, Nugent, Hearn, Mc. Inthryre, Keant, Chisholm, Mc. Alpine, Collins, Ker Higgins.

AMERICA (reprezentată de Massachussets Rangers): Cosby, Garrson, Longmaid, Palmer Hilliard, Sanford, Forbes, Brekendge, Holland, Iglehert.

Primul punct a fost obținut de Canada prin Keant. America a egalat prin Palmer. Punctul victorios a fost opera lui Forbes..

Un al doilea punct obținut de Canada a fost refuzat de arbitru.

Statele Unite au cucerit pentru prima oară titlul mondial.

FINALA EUROPEI

Cehoslovacia — Austria 2-0 (0-0) (0-0) (0-0) (0-0) (2-0)

Campionatul Europei — conform prevederilor generale — a fost câștigat de Cehoslovacia. Austria a opus însă o rezistență formidabilă, necedând decât în ultima repriză când Malacek a reușit două puncte.

Cehoslovacia: Peka, Vorel, dr. Pusbaur, Dorasil, Dosika, Malacek, Hromadka, Cetkovsky, Svihovec, Kucera.

Austria: Amenth, Weiss, Dietrichstein, Trauttenberg, Erti Demmer, Tatzer, Kirchberger, Goebl.

CLASAMENTUL GENERAL

După ultimele matchuri, clasamentul general este următorul:

1) U. S. A. 2) Canada. 3) Cehoslovacia. 4) Austria. 5) Germania. 6) Polonia. 7) Ungaria. 8) Elveția. 9) ROMANIA. 10) Letonia. 11) Belgia. 12) Italia.

România a câștigat cupa de consolare.

F. K. Tabor — România 4-0

Lipsită de serviciile câtorva titulari, România a cedat, în match amical, echipei F. K. Tabor cu 4—0.

Astăzi, echipa României a plecat spre țară.

Matchurile de Vineri și Sâmbătă

Cupa de consolare, rezervați țărilor neclasate la campionatul Europei, a revenit României, prin cele două victorii repurtate. Aceste două victorii, singurile pe care le-au obținut până acum la hockey, dovedesc progresul rapid al echipei noastre.

La acest turneu au participat Belgia, Italia, Letonia și România. Intâlnirile au fost fixate România—Belgia, Italia—Letonia; iar echipele învingătoare se vor întâlni în finală. După cum era de așteptat, echipa națională a dispus de cea a Belgiei cu 3:2. Punctele au fost obținute de Pierre Grant, Vaccar și P. Anastasiu.

Matchul a început sub auspicii destul de nefavorabile nouă, căci la începutul primei reprize, Rabinovici se ciocnește cu belgianul Petersen, în urma căreia umărul i se deslocheazà și este nevoit să părăsească terenul. Echipa națională trebue să continue restul matchului cu opt jucători, o nouă rezervă ne fiind îngăduită după regulamentul cupei.

Superioritatea noastră s'a manifestat în toate trei reprize, iar dacă scorul n-a fost mai ridicat se datorește, în bună parte, formei excepționale a portarului belgian.

Cu această ocazie s'a remarcat, în special, Anastasiu care a jucat mai tot timpul, și fiind cu toate acestea cel mai bun om de pe teren.

Letonia — deși nefavorită — a învins Italia cu 2:0. Italienii, puțin obosiți, au jucat sub forma lor obișnuită.

Sâmbătă a avut loc finala turneului, ca deschidere la cele două semi-finale ale campionatului mondial. Publicul a fost în această zi foarte numeros, pentrucă atât Canada cât și St. Unite figurau pe program.

In minutul 6, după o combinație Botez-Cantacuzino, ultimul din poziție favorabilă deschide scorul.

România domină, dar nu poate marca. In repriza secundă, Cantacuzino ratează câteva ocazii. Un shot fulgerător lovește în cap pe Pieski, portarul Letoniei, pricinuindu-i o rană ușoară.

In ultima repriză Letonia are câteva eșiri periculoase, dar fără rezultat.

Scorul de 1:0 în favoarea noastră se menține până la sfârșit. Și în acest match Paul Anastasiu s'a evidențiat în mod deosebit.

Cele două semi-finale ale campionatului mondial, au opus pe Ceho-Slovacia Canadei, iar St. Unite a întâlnit Austria. Scorul cu care au învins amândouă a fost de 4:0.

NATAȚIE

Cele mai bune 10 performanțe mondiale și europene pe 1932

Proba de 100 metri înnot pe spate

Intrecerea nautică pe 100 metri înot pe spate, constitue o încercare nu prea ușoară. Atletul care dorește să se inițieze în această specialitate, are nevoe de apropierea unei rutine, nu la îndemâna oricui.

Spre deosebire de cursele studiate de noi, până în prezent, ompetițiunea al cărui record mondial se găsește în posesia faimosului H. Kojac, cere foarte multă atenție și o perfectă sesizare a situației. Inotând pe spate, înotătorul nu vede ținta și de asemenea îi este foarte greu să păstreze direcția. Deci, nu de puține ori, în acest gen de întrecere, instinctul joacă un rol covârșitor. De asemenea și aprecierea cât mai exactă a distanței. Atletul care concurează într'o cursă de înot pe spate, trebue să-și dea cât mai bine seama de momentul întoarcerei și de apropierea țintei finale. Numai astfel poate obține maximum de randament, își economisește forțele și-și conservă resurse suficiente finishului. Dat fiindcă înotătorul ia aci o poziție exact inversă celor cari concurează în probele de înot liber sau înot pe piept, el este obligat să se obișnuiască cu efectuarea inversă a întoarcerilor. In apropierea zidului, el trebue să execute o mișcare precisă, evitând lovirea capului și totuși atingând țelul cu mâna. Ca și în probele ce necesită întoarceri multe, în proba pe 100 metri înot pe spate, efectuarea precisă a acestei mișcări poate aduce victoria, într'un lot ai cărui participanți sunt de forțe egale.

JAPONIA IN FRUNTEA TABLOULUI MONDIAL

Reprezentanții Japoniei au manifestat și în această specialitate, o superioritate sdrobitoare asupra oamenilor aruncați în luptă, de celelalte state ale Universului. Niponii ocupă patru dintre cele 10 locuri ale tabloului mondial și dețin cea mai bună performanță a anului. Japonezul M. Kiyokawa este cel care stă în fruntea înotătorilor specializați în acest stil. Compatrioții săi Iryé, Kawatsu și Suzuki nu lipsesc după tablou și au la activul lor, performanțe de valoare.

Statele Unite sunt reprezentate în clasament prin trei oameni, iar Germania, Norvegia și Suedia se găsesc la loc de cinste.

GERMANII SUPERIORI IN EUROPA

Pe continentul nostru, germanii au făcut vid în jurul lor, în ce privește cursa pe 100 metri înot pe spate. Cinci dintre purtătorii culorilor germane ocupă locuri bune în clasamentul european, iar E. Kuppers este fruntașul tabloului, cu un record de 1 minut 9 sec. 4/10, datorită căruia germanul se clasează al doilea înotător, pe spate, din lume.

Norvegia, Suedia, Anglia și Ungaria au avut și ele reprezentanți demni în competițiunile europene dar, englezii și ungurii nu au isbutit să se ridice până la clasa înotătorilor mondiali.

JOCURILE OLYMPICE ȘI-AU ADUS APORTUL

Și în acest domeniu, jocurilor olympice li se datorește imensul progres înfăptuit. La Los Angeles și-au dat întâlnire o seamă de înotători de valoare și emulația, unită cu dorința fiecăruia de a învinge, a avut drept rezultat înregistrarea unor performanțe superioare celor reușite până atunci.

Este adevărat că recordul mondial, stabilit în 1931 de Cojac, nu a putut fi dobândit dar, cea mai bună performanță a anului este atât de aproape de isprava recordmanului, încât suntem convinși că Kyowaka nu va întârzia să deschidă focul contra timpului mondial.

Dintre ceilalți înotători cari s'au ilustrat în această specialitate, germanul Kuppers este de urmărit. Cu 8/10 de secundă inferior celui mai bun înotător al anului, este de sperat ca el să devină un serios candidat la titlul de recordman mondial. Incă foarte tânăr, cu ireproșabila lui conformație, germanul are largi orizonturi, deschise înainte. Japonezul Iryé și americanul Zehr, primul cu o performanță egală cu cea reușită de Kuppers, iar secundul cu numai ½ din secundă inferior lor, sunt oameni chemați să joace un rol însemnat în progresul performanțelor mondiale de specialitate. In fine, niponul Kawatsu, revelația ultimelor jocuri olympice, este de asemenea indicat să facă carieră. Deși abia în vârstă de 19 ani, a reușit performanțe cu numai o secundă 6/10 inferioară celui mai bun timp al anului. Dat fiindcă acest Kawatsu înoată de curând, nu este exclus ca, în scurt timp, să ajungă pe treaptă de egalitate, cu fruntașii clasamentului.

Dintre europeni, în afară de germanul Kuppers, de care ne-am ocupat mai sus, nu vedem cine ar putea să se ridice până la nivelul corifeilor.

TABLOUL CELOR MAI BUNE PERFORMANȚE MONDIALE

Record mondial: H. Kojac 1'08" 2/10.
M. Kiyotawa, Japonia 1'08" 6/10.
Kuppers, Germania 1'09" 4/10.
Iryé, Japonia 1'09" 4/10.
Zehr, Statele Unite 1'09" 9/10.
Kawatsu, Japonia 1'10".
Kerber, Statele Unite 1'11" 2/10.
Karlson, Norvegia 1'11" 4/10.
Chalmers, Statele Unite 1'11" 6/10.
Suzuki, Japonia 1'11" 6/10.
Lundahl, Suedia 1'11" 8/10.

...ȘI CEL AL EUROPEI

Recordul Europei: Kuppers 1'08" 8/10.
Kuppers, Germania 1'09 4/10.
Karlson, Norvegia 1'11" 4/10.
Lundahl, Suedia 1'11" 8/10.
Deutsch, Germania 1'12".
Francis, Anglia 1'12" 9/10.
Schulz, Germania 1'13".
Richter, Germania 1'13".
Bitokey, Ungaria 1'13".
Schuhmann, Germania 1'13" 1/10.
Nagy, Ungaria 1'13" 4/10.

ECOURI

CLUBUL C. F. R. și-a înființat o secțiune de atletism sub conducerea ing. I. Lăzărescu. In rândurile violeților vor apare crockul Velcovici și un grup de tineri atleți printre cari se numără Vasilescu, Stănescu, etc.

*

IN LUNA Iulie vor avea loc la Praga «Jocurile Mazarick», competițiune atletică internațională, la care au fost invitate numeroase state.

*

LEGIUNEA SPORTIVA este numele nouei asociațiuni sportive, a cărei activitate va fi în special, pe tărâmul atletismului. Printre atleții care figurează în rândurile «Legiunii» se citează: I. C. Petrescu, Ianculescu, Lazăr, Mazilu, etc.

«Legiunea Sportivă» a cerut afilierea la F. R. A. și începând din primăvară va activa în Liga Muntenia.

*

VALEA JIULUI reînviază. Intr'adevăr vești bune ne vin dela Petroșani, unde căp. Pop Zarilă a luat conducerea secțiunii de atletism a C. A. Jiul, intenționând pentru vara aceasta să organizeze un mare concurs atletic care va avea darul, se pare, să ne aducă aminte de timpurile frumoase de acum șeapte-opt ani, când Petroșanii erau un centru atletic al României.

*

PRICEPUT CONDUSA de ing. Egger secțiunea de atletim a clubului Chinezul, prevede pentru anul 1933 un vast program de activitate. Mai multe concursuri cu caracter național și unul chiar internațional, sunt prevăzute în calendarul Chinezului.

*

Fără: Velcovici, Lazăr, Petrescu și Ianculescu, Stadiul Român a cărui faimă era demifondul, a rămas pur și simplu fără nici un millier de clasă. Este o pierdere grea pe care o suferă roș-albaștrii și care credem că nu poate fi evitată cu achiziționarea lui Manea, un excelent fondist, dar atâta tot.

*

STUDIIND lista celor mai bune 10 performanțe Japoneze, obținute în cursul anului 1932, constatăm că la aruncarea greutății și discului, atleții noștri sunt superiori celor niponi. Intr'adevăr primul japonez la aruncarea greutății nu a trecut de 13 m. 50, iar la disc nu s'a atins 42 metri.

MOTOCICLISM

Proecte sănătoase

Odată constituit, comitetul Moto clubului român a și început să lucreze în vederea activitățel sezonului viitor. Lăsând deocamdată, la o parte, chestiunea alergărilor pe pistă, a cărui cristalizare este în funcție de răspunsurile ce se vor primi din străinătate, conducătorii motociclismului românesc și-au îndreptat toată atențiunea către probele de șosea.

Incă de acum zece zile s'a discutat posibilitățile de organizare ale „Circuitului Băneasa", probă la care s'a renunțat definitiv, întrucât autoritățile, departe de a fi convinse de necesitatea sportului, nu vor să dea concursul necesar. In special, nu se concepe de cei mari, închiderea traseului pe care ar urma să se dispute „Tourist Trophy-ul" românesc.

Desigur că în fața acestei atitudini, Moto clubul a trebuit să renunțe la proba care, trei ani dearândul a format punctul de atracție al sezonului. Totuș, conducătorii sportului, convinși de utilitatea unei curse de viteză pe circuit închis au purces la selecționarea unui traseu și s'au oprit la un circuit, ideal din toate punctele de vedere. S'a proectat pentru anul acesta, o întrecere de viteză al cărui centru să fie orașul Brașov. Cursa se va alerga pe traseul Brașov - Predeal-Brașov. Șoselele pe cari se va disputa alergarea sunt destul de bune, iar acțiunea se va petrece într'un cadru pitoresc din care asistența numeroasă nu va lipsi. Data cursei nu a fost stabilită definitiv dar ea va fi aleasă în plinul sezon al stațiunilor climaterice după valea Prahovei și din împrejurimile Brașovului.

CUPA TEODOR SAULESCU

Trofeul principal al competițiunei va fi cupa donată de d. colonel Teodor Săulescu, primul președinte al Moto clubului român. Cupa este destinată să răsplătească pe învingătorul categoriei de 500 cmc. pentru restul categoriilor fiind destinate alte trofee.

In parte, organizarea cursei de viteză pe traseul Brașov-Predeal-Râșnov-Brașov, ni se datorește și putem spune că proectul constitue un succes al ziarului nostru. Intr'un număr precedent am arătat utilitatea unei curse de viteză pe circuit închis și Moto clubul pătruns de acest adevăr a adoptat ideia noastră. Am mai 'avea de spus un cuvânt în această chestiune: să se boteze alergarea cu numele cel mai semnificativ și să salutăm cursa de viteză a anului 1933, primul „Tourist Trophy" român. Și deocamdată, alergarea să aibă un caracter național dar, chiar dela anul viitor să se transforme în cursă internațională trecută în calendar și recunoscută de F. I. C. M. O alergare internațională de șosea într'un an, nu este prea mult, și nu ne îndoim că Moto clubul va studia chestiunea și va recunoaște dreptatea spuselor noastre.

CURSE DE VITEZA PE KILOMETRU

In afară de cele două curse de cari ne-am ocupat mai sus, Moto clubul proectează alte două întreceri tot atât de importante.

Una din ele se va disputa pe un kilometru cu start lansat, pe o porțiune de șosea din apropierea comunei Săftica.

Alergătorii români sunt foarte dornici să se prezinte la startul acestei probe, întrucât sunt convinși că recordul deținut de Marin Moraru, cu o medie orară de 140 km., poate fi ameliorat cu cel puțin 20 km. pe oră.

x

Cea de a două cursă se va alerga, între Arcul de triumf și hippodrom, pe distanță de 500 metri, cu plecare din loc. Recordul acestei probe se află în posesia lui C. C. Popescu și el deasemenea poate fi simțitor ameliorat.

Suntem convinși că anul acesta, Moto clubul nu va lăsa proectele în părăsire și deaceea ne pregătim să asistăm la spectacole motocicliste de mare envergură.

PEAN

22) Inaintașii sportului român

D. Dumitrescu: primul ciclist român

Acum 42 ani

Vara anului 1908 era pe sfârșite. Totuș timpul se menținea favorabil manifestărilor în aer liber și ciclismul continua să activeze cu intensitate. Intrunirile publice abundau, iar sportul pedalei căpătase numeroși adepți. Se alerga în parcul Carol și la șosea. Cursele deschise copiilor nu lipseau și cu prilejul lor s'au remarcat Adolf Pucher și Teodor Piatkowski. In special, cel din urmă ar fi făcut desigur carieră, dacă împrejurări vitrege nu l-ar fi silit să stea departe de acest sport.

D-l Dumitrescu își aduse aminte de pista americană și, într'o bună zi decise montarea ei. Fu scoasă de sub șopron, controlată și reparată. Pe ici pe colo scândurile putreziseră și trebuiră înlocuite. Inlocuirea nu durà mult și, la începutul lui Septembrie încercările începură.

In parcul Carol se făceau mari pregătiri pentru o serbare organizată de societatea «Vatra Luminoasă» de sub prezidenția de onoare a Reginei Elisabeta. Parcul îmbrăcase haina de sărbătoare. Pavilioanele se umpluseră cu tot soiul de obiecte pentru bazarul ce forma o bună sursă de venituri a societății organizatoare. Regina Elisabeta, deși suferindă, lua parte activă la toate pregătirile și nu lăsa să treacă nimic, fără a fi controlat de ea.

Intr'unul din pavilioane, inginerul Andreescu își expuse aparatul său de sburat. Nu era vorba de un aeroplan ci de un helicopter, destinat să urce și să coboare la verticală. Se pare că principiul era bun dar, se vede că el nu a dat rezultate, întrucât inginerul Andreescu a părăsit mai târziu ideia sborului la verticală și s'a apucat de aviație, dupăce Aurel Vlaicu isbutise să dea lumei, prima invenție românească în acest domeniu.

Dar, să revenim.

Societatea «Vatra Luminoasă» ceru concursul d-lui Dumitrescu, pentru execuții pe bicicletă. D-sa se gândea la un spectacol pe pista americană dar acest lucru necesita pregătiri prea mari. Copiii decanului ciclismului românesc nu fuseseră inițiați în această specialitate și d. Dumitrescu ținea cu orice preț ca la serbare ei să nu lipsească.

Intr'o zi, dânsul aruncă o vorbă, exprimându-și dorința de a-și vedea copiii mergând pe pistă. Cel mai mic dintre moștenitori, băiatul, auzi acest lucru și vru să rezerve părintelui, o surpriză.

Cum plecă d. Dumitrescu în oraș, copilul puse pe un lucrător să-i introducă bicicleta în interiorul pistei, pentru a încerca un tur. Omul nici nu vru să audă, la început, de cererea copilului dar acesta reuși să-l convingă, spunând că nu va încerca să urce pe pistă ci se va mulțumi să facă numai câteva tururi pe suprafața de pământ din interiorul pistei. Lucrătorul cedă dar copilul nu se ținu de cuvânt. Odată ajuns dincolo de scânduri, atacă urcușul și se cocoță tocmai în vârful pistei, efectuând cu ușurință, tur după tur. Mersul său, destul de rapid îl pusese într'o poziție paralelă cu pământul. Copilul era încâtat de acest nou suces și lucrătorul care îl ajutase în această întreprindere, nu mai regreta că se lăsase înduplecat de dorința micului patron.

Dar, partea tragică abia acum venea. Urcușul și menținerea pe pistă nu erau atât de grele pe cât de dificilă era coborârea. Acest lucru nu era cunoscut de copil și nici prin cap nu i-ar fi trecut lui că temerara încercare se va solda cu un accident.

După ce roti pista de câteva ori, micul ciclist vru să coboare. Avu un moment de ezitare dar imediat se decise să execute mișcarea necesară revenirei pe pământ. Necunoscând însă anumite principii fizice, el îndreptă brusc bicicleta și în loc să coboare în sensul învârtirei roților, alunecă pe latul bicicletei și se prelinse până jos, pe lângă scânduri. Alunecarea nu fusese prea bruscă. Totuși, brațul drept al copilului fu prins între scânduri și numai printr'o minune el scăpă cu mâna nefracturată. In schimb, tot antebrațul drept, era o rană.

Incercarea începută sub auspicii atât de făgăduitoare, dăduse un fiasco, care din fericire nu descurajă pe copil, deși după accident mai căpătă și o porție de bătaie pe motiv că intrase pe pistă contrar dispozițiunilor date de părintele său.

Intâmplarea nu putu decât deservi planurile celui mai vechi ciclist român. Timpul până la serbarea din parcul Carol era destul de scurt. Nu putea fi vorba de o vindecare completă a băiatului și de inițierea ambilor copii, în mersul pe pistă. D. Dumitrescu consideră accidentul mai grav decât era, dat fiind că se gândea că el ar fi putut să influențeze asupra moralului celui accidentat. Evenimentele următoare i-au desmințit așteptările. Cum se restabili puțin, copilul ceru insistent să fie lăsat pe pistă și pretindea că nu va mai cădea. D. Dumitrescu, care renunțase la ideia exhibărei pe pistă, nu permise copilului o nouă încercare pe pistă, spre a nu contribui la compromiterea septacolului pe care îl proectase pentru programul serbărei societății «Vatra Luminoasă».

Ziua acestei serbări sosi. Nu trecuseră multe zile peste prima jumătate a lunei Septembrie... Parcul Carol, în mare sărbătoare, oferea o priveliște încântătoare. Regina Elisabeta, suferindă de picioare, era purtată într'un cărucior pe trei roți. Imbrăcată complet în alb, prima regină a României, dădea directive dela înălțimea căruciorului ei, se deplasa în tot locul, asista la toate manifestările

Serbarea culmină prin concursurile sportive ce se organizară. S'au alergat câteva curse în saci, precum și două probe pedestre. Apoi o alergare ciclistă pe 10 tururi, câștigată de d. Nicolae Acelinescu și o cursă de copii pe 500 metri. Această întrecere a dat loc la o luptă foarte atractivă, terminată de puțin în avantajul lui Teodor Piatkowski. Al doilea, la o jumătate roată a sfârșit Rudolf Pucher. Copiii d-lui Dumitrescu nu au participat la acest concurs, ei fiind rezervați programului ce se pregătise pentru Arenele Romane.

(Va urma)